

ADVENT III. VASÁRNAPJA**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 35,1-6a.10 – Jak 5,7-10 – Mt 11,2-11

Keresztelő szent János követsége

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******Advent III. vasárnapja az öröm vasárnapja!******Örömünk oka: Az Úr közel van!***

Kedves Testvérek! Érdemes a közelség kérdésével szembesülni, mert örömünk az egymással való kapcsolatunkban is akkor lehet, ha egymáshoz közel vagyunk! A közelség minden örömünk forrása! Karácsonyra készülünk, nagy ünnepre! Ez az ünnep azt a titkot teljesíti be:

Isten egészen közel van hozzánk! Velünk van!***Kérjük Isten kegyelmét, hogy az Úr – aki mindig közel van hozzánk – az ő tervei szerint korrigálja emberi életünk gondolatait, törekvéseit!******Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! Az Úr közel van! Ez a biztató szó hangzik felénk advent III. vasárnapján. Mi abban reménykedünk, hogy az Úrral találkozhatunk! Nagy bátorság kell kinyitni a szívünket és életünkben helyet adni a másinak, ehhez nagy elhatározás is kell! Ma az a kérdés faggat bennünket:

Beengedjük-e életünkbe az Istent?

Ez a várakozási időszak azért nagyon fontos, hogy az ember ezt a kérdést magában tisztázza! Isten nem váratlanul jön! Isten a megoldással jön ebbe a világba!

Külön-külön mindegyikünknek szembesülni kell azzal, hogy korrekcióra szorul az életünk!

Abban az időben, – hallottuk – amikor Keresztelő János a pusztában hirdette az örömhírt, akkor téves elvárások határozták meg az emberek gondolkodását. Messiást vártak és úgy gondolták, – Keresztelő János is arról beszélt – hogy a Messiás, amikor eljön, akkor rendet tesz!

Ma is nagy bátorság kell ahhoz, hogy behívjuk életünkbe az Istent, mert Isten rendet akar tenni a mi életünkben!

Ők, amikor várták az Istent, arra gondoltak, hogy - felfogásuk szerint - a Messiás a jókat megjutalmazza, a rosszakat megbünteti. Ismerős az a zsidó felfogás, hogy akinek jól megy a sora, azt szereti az Isten! Akinek balul sül el minden, az azért van, mert elhagyta az Isten! A zsidók azt várták, hogy jöjjön el a Messiás és tegyen rendet!

Keresztelő János azt mondta, amikor prédikált: úgy érkezik a Messiás, mint akinek fejszéje ott van a fák gyökerén és aki nem hoz jó gyümölcsöt, ***azt kivágják!*** A Messiás úgy jön el,

hogy kezében a szórólapát! Falusi kép, a learatott gabonát az ember lapátjával földobja és a szél kifújja belőle a pelyvát. A Messiás eljön, szórólapátot vesz a kezébe és a pelyvaembereket kiszórják, **tűzben elégetik!** Ezt várták mindazok, akik odasereglettek Keresztelő János köré. Keresztelő János is ilyen Messiást várt.

Keresztelő János azt mondta az embereknek, hogy itt van **köztetek a Messiás**, csak nem ismeritek föl. Keresztelő János tudta, hogy ki a Messiás, mert isteni sugallatra hallotta: Ő az Én szeretett Fiam! Tudta, hogy ott van a Messiás és azt is tudta, hogy ki ő. Várta, hogy a Messiás igazságot szolgáltat neki is, ha kell és az egész népnek. Amikor börtönbe kerül Heródes miatt, akkor elbizonytalanodik, hiszen Jézus azzal áll elő, hogy elközelgett hozzátok az Isten országa és ő meg raboskodik. Nem ismeri a kifejeletet, mi lesz a sorsa!

Keresztelő János elküldi tanítványait Jézushoz

Kérdezzétek meg Jézustól: Ő e az, akit én hirdettem, vagy félreértettem mindent! Sajnos az új szentírásfordítás nem a régi, kedves fordulatot hozza, hanem ezt: **Adjátok tudtára!** Idegen kifejezés! A régi szentírásfordításban így szerepel: **Mondjátok meg!** Mennyivel kifejezőbb:

***Mondjátok meg Jánosnak:
Boldog, aki nem botránkozik meg Bennem!***

Szabaduljunk meg téves elvárásainktól

A mai vasárnapon magunk mögött kell hagyni a zsidók messiásképet. Magunk mögött kell hagyni a saját hamis istenképünket. Legyünk őszinték, téves elvárása van a legtöbb istenkereső embernek is. **A pogányok** olyan távol vannak Istentől, hogy ők ezzel a kérdéssel nem is foglalkoznak. 2000 évvel ezelőtt egészen másképp gondolkodtak az emberek. Ma az emberek közül a legtöbbnek nincs Istene, tehát az istenkép számukra nem kérdés.

Valójában ez a kérdés a mi kérdésünk, hogy az Istennel kapcsolatos téves elvárásoktól megszabaduljunk, mert lappangva **ott van mindegyikünkben**, hogy az Isten megjutalmaz bennünket! Ott van bennünk, hogy az Isten a rossz tetteinket elnézi, nem rója föl! Az is ott van bennünk, hogy Isten az istenteleneket majdcsak kicsit rendre utasítja. **Hamis elvárások!**

Mondjátok meg Jánosnak

Jézus idézi azt, amivel kezdi működését: A vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok tisztulnak és a szegényeknek hirdetik az evangéliumot, mert elközelgett az Isten országa! **Keresztelő János elfogadja**, nincs válasza, elfogadja sorsát, elfogadja azt, hogy Jézus az ő elgondolását helyre igazítja! Elfogadja azt, hogy ő gondolkodott helytelenül Jézusról! Jézus nem a társadalmi viszonyokat változtatja meg, hanem a lelkünket igazítja, lelki szemünket nyitogatja!

A vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok tisztulnak!

Nyílik a szemünk, hogy lássuk az igazságot,
azt az igazságot, amit Jézus hozott!
Gyógyuljon a járásunk, hogy azon az úton járjunk,
amelyet Jézus mutat nekünk!
A testünkkel kapcsolatos megnyilatkozások is
a lelki jeleket hangsúlyozzák!
Lelki jelek kísérik Jézus jelenlétét!

Milyen messiásképpünk van

Elfogadjuk-e azt, hogy a hiba bennünk van? Elfogadjuk-e azt, hogy nem Istennek kell hozzánk igazodni, hanem nekünk kell Istenhez igazodni?

Az emberek azért fordítanak hátat Istennek,
mert nem akarnak igazodni!
Ennek az a következménye,
hogy egymáshoz sem akarnak igazodni,
egymáshoz sem akarnak igazából alkalmazkodni!
Ez nem Jézus gondolkodása!

Keresztelő János felismeri, hogy nem az ő egyéni sorsa a legfontosabb, hanem az ügy, legfontosabb az emberiség ügye! Keresztelő János „áldozat lesz”, - az lesz - de nagyon jól tudja, hogy nem az ő egyéni sorsa a legfontosabb!

A mai ember gondolkodásában
itt van a legnagyobb korrekcióra szükség!
Mi az egyéni sorsunk világából nem látunk ki!
***Mi nem vagyunk képesek az egyéni sorsunkat,
egyéni életünket az ügy szolgálatába állítani!
A világ betegsége innen származik!***

Egyénieskedő, csak önmagukkal foglalkozó emberekkel semmire se megy a világ! Az ilyen emberek nem képesek a másik emberért élni! Az ilyen emberek nem képesek a közösség ügyét szolgálni!

***Ez a legfontosabb korrekció!
Istenhez kell igazodnia az embernek,
ha szolgálni akar!***

Jézus a megjelenésével ezt nyilatkoztatja ki: ő Jahve szolgája!
Nem a bíró, nem azért jön, hogy rendet teremtsen, hanem szolgál!
Az Isten szolgája, az emberek barátja, az emberek jótevője,
az emberek tanítója, az emberek megmentője, az emberek támogatója!
Ez nem kell! Az emberek ezen botránkoznak,
ahogy akkor azok is botránkoztak, mert nem ezt várták az Istentől!

***Jézus szolgál, az Isten szolgája és az emberek jótevője!
Közel jut hozzánk ez a gondolat?***

***Isten országa - amiről Jézus beszél - arról szól,
hogy minden egyes ember sorsa fontos
és egymásért vagyunk!***

Keresztelő János elfogadja Jézus üzenetét: - ma így mondhatnám - a csodátlanságot

Az emberek hatalmat várnak és csodákat! Jöjjön el Isten hatalommal, tegyen csodát és rendezze a világ sorsát, az emberi kapcsolatokat! Mi lenne a világgal, ha így történne? Mi lenne a mi világunkkal akkor, amikor egy szűnyog megcsíp bennünket, azonnal agyoncsapjuk? Körülbelül így gondolkodunk egymásról is!

Nem tudunk mit kezdeni a csodátlan Istennel!

Mi azt gondoltuk, hogy Jézus eljön hatalommal
és hatalom nélkül jelenik meg, mert szeret!
Jézus a szeretet hatalmával jön és mentetet bennünket!
Nem kell?

Mi azt gondoltuk, hogy Jézus erővel jelenik meg
és Betlehem csodátlanságában,
pici, emberi gondoskodásra szoruló Gyermekeként jelenik meg!
Ez nem szimpatikus?

Amikor annyi gondunk, bajunk van, szociális problémák és egyebek,
akkor azt halljuk, hogy Jézus értünk szegénnyé lett! A rókának odúja, a
madárnak fészke van, az Emberfiának nincs hová lehajtani a fejét!
Ez az üzenet nem ér el hozzánk?

Szenved, keresztre feszítik: ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről,
akkor hiszünk neked! Tégy csodát, vedd elő az isteni hatalmadat!
Nem jön le a keresztről! Atyám, kezedbe ajánlom az életemet!
Akkor jön egy pogány, a százados: Valóban Isten Fia volt!

Isten nem a hatalom istene! Mennyi bajunk van a hatalmasokkal!
Állandóan velük kínlódunk és küszködünk!
Jézus eljön hatalom nélkül, mert szeret, mert jót tesz,
akkor idegenkedünk!

Csodákat várunk és kell-e nagyobb csoda annál,
mint ahogy Jézus fölnyitja szemünket a jóra!
Nem is akarjuk látni? Féltünk, mert akkor meg is kell tenni a jót?

Sokba kerül! Áldozatba!

Az Úr közel van! Reménykedünk abban, hogy eljön hozzánk!
Rajtunk múlik! Hívjuk-e?
Behívjuk-e életünkbe az Istent? Beengedjük-e életünkbe az Istent?
Nagy bátorság kell hozzá, mert korrekciót hajt végre!

Jézus azt az Istent jeleníti meg számunkra, mutatja meg nekünk, aki a mi Istenünk, a szolga és
arra akar bennünket rávenni, hogy egymásért éljünk, mert ez az életünk értelme!

Az ember igazi lehetősége a másik ember szolgálata!

Többször is elmondtam már: Indiában mondta egy szegény kertész nekem: ha az embernek
van mit enni és van fedél a feje fölött, akkor mindent megkapott, amit ez a föld adhat! ***Elég
nekünk az, ha van mit enni?*** Két éve ***Nairobi***n a nyomortelepen mondta egy ember: ma
már ettem, ez a nap már meg van, remélem, hogy holnap is eszem! ***Eszem-iszom embereknek
mit mond ez a hír?*** Fedél a fejünk fölött! Mennyi bajunk van, hogy hol is lakunk és milyen
körülmények között! ***Buddhista kertész mondta:*** Ez mind semmi, ha ez valamiképpen
megvan, mert az ember igazi lehetősége, ***a másik emberrel való kapcsolat!***

Itt vizsgáljuk mindegyikünk, itt vizsgáljuk a mi istenképünk és így derül ki a mi emberarcunk!
Csodaváró emberek, kritikus emberek, hamis elvárások világában élő emberek!

Itt a válasz: Egymáshoz tartozásunk a helyes istenkép jegyében!